

[Margrete Auken]

man jo folk på plads, sådan at der ingen vrøvl er fra Det Radikale Venstre i spørgsmålet om at bygge denne motorvej.

Men den motorvej bliver ikke bare i sig selv en lille stump; den bliver billedet på, hvordan det rent faktisk går, når regeringen skal oversætte det, man vil med Brundtlandkommissionen, til konkrete initiativer. Så er det næsten værre end ingenting, at man står og fylder ikke bare os, men hele den danske befolkning med alle disse grådskvalte formuleringer om, hvor vigtigt det er, om vores klodes fremtid, og hvad ved jeg, når man gør det stik modsatte.

Jeg ved ikke, om man kan få regeringen til at deltage i debatten om den faste forbindelse og om motorvejsdelen, men hidtil har det ikke været muligt. De sidder som lamslåede fast på deres pladser og siger bare: Forlig. Og så tilføjer Socialdemokraterne: For sent. Og så er det ordene »forlig« og »for sent«, vi nu skal ud og redde Danmark med.

Jeg ved ikke, om man kan få Det Radikale Venstre til at komme op og sige et eller andet om, hvordan der ser ud oppe i hovedet og i hjerterne på dem, efter at de nu har været dem, der bar dette her igennem i den værst tænkelige udgave. Men der er ikke andet at sige, når der nu lyder dette nødskrig fra SF, end at vi åbenbart bliver alene om det. Lad det så være det, der bliver sagt ved denne lejlighed; ved en senere lejlighed må vi prøve, om vi ikke kan få en ordentlig trafik-, energi- og miljødebat i Folketinget, hvor det faktisk kommer til at hænge sammen, og så gøre et eller andet nu i sidste øjeblik, eller hvornår ved jeg, for at undgå den dér sindssyge idé.

Hvordan har økonomiministeren i øvrigt råd til den? Det er jo det mest komiske. Den koster fem gange så meget, som hvis man lavede den billige togløsning på bildelen. Men hr. Helveg Petersens, altså økonomiministerens, meget højtidelige mine er helt væk nede under bordet, når man taler om Storebælt. Dér må alle penge gerne rulle; så skærer vi alle andre steder.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Fru Margrete Auken har da ret i, at Det Radikale Venstre har foretaget en kovending vedrørende den faste forbindelse over Storebælt, siden de er blevet medlem af regeringen.

Men det svar, som fru Margrete Auken prøver at afæske Det Radikale Venstre, vil jeg egentlig også gerne stille som spørgsmål til fru Margrete Auken fra SF. For ikke længe siden sendte jeg et brev til samtlige partier herinde, bl.a. også til SF, og spurgte, om de ville være medforslagsstillere på et lovforslag, som gik ud på, at den ulykkelige aftale blev udskudt i to år. Jeg har endnu ikke fået svar fra SF. Jeg har et færdigt forslag nede på min plads, så fru Margrete Auken behøver såmænd ikke at gå herop og sige, at hun gerne vil være medforslagsstiller; hun kan nøjes med at komme hen og sige til mig, at jeg gerne må føje hendes navn på. For hvis fru Margrete Auken mener alt det, hun her stod og sagde for et øjeblik siden, har vi, der mener, det er en dårlig aftale, der er indgået, kun én eneste ting at gøre, og det er i det mindste at forsøge at få den udskudt, så Folketinget kan få mulighed for at tænke sig om en ekstra gang. Men jeg glæder mig på forhånd til, at fru Margrete Auken sammen med Fremskridtspartiet indleverer et forslag her – bureauet har jo åbent endnu – om, at projektet skal udskydes i to år.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hvis der var et flertal bag hr. Dohrmanns forslag, tror jeg også, vi ville være med. Men med den ømskindethed, som udvises i øjeblikket fra forligspartiernes side, er det i hvert fald ikke uden videre indlysende genialt at lade sig stemme ned på den sag i stedet for at gå ind i selve kernen dér, hvor de har lavet jammerlighederne. Altså man skal ikke få lov til at dække sig bag ord som »forlig« og »for sent« og »en aftale« og »en mand er en mand« og »et ord er et ord«, og »nu ligger Farøbroerne der jo, og dem kører vi heller ikke på«, og hvad man ellers har sagt i tidens løb.

Man skal faktisk tvinges til at argumentere på sagen. Men jeg ved godt, at det næsten ikke er til at opnå, for sagen er jo, at regeringspartierne ingenting siger. De er tavse som østers – fuldstændig tavse – og tror bare, den går igennem. De har åbenbart også kvalt Det Radikale Venstre; de eneste, der dog tager lidt del i debatten, er Socialdemokratiet.

Jeg tror ikke, det er særlig fikst, men vi vil gerne diskutere det. Derimod vil vi ikke lave noget, som vi ikke får andet ud af, end at de